

*„Naša mila Boko, nevjesto Jadrana,
Pokrivena nebom ko od plave svile,
Ljepša si od tvoje primorkinje vile
I svetija si od njenog djevdana.*

*Nikad se tebe nagledao ne bi!
No da mi je jedno: da postanem valom
sinjega ti mora, pa pred tvojim žalom
Da vječito šumim i da pjevam tebi.
I da s tobom gledam na tvoj Lovćen plavi!
Pa jednoga dana, kad se gospod javi,
Kad orlovi naši visoko zabrode...”*

**Ali, ako nam kruzeri nastave ovako zagadjivati Boku,
više neće biti kao u pjesmi Alekse Šantića!**

Hristina Balandžić, III razred

Mentor: prof. Fikreta Adrović

Gimnazija, Kotor